

Sygn. akt II Cz 206/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś (spr.)

SSO Wojciech Borodziuk

SSO Bogumił Goraj

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2013 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa M. K.i J. B.

przeciwko D. B.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódek

od punktu 1 postanowienia Sądu Rejonowego w Inowrocławiu

z dnia 03.08.2012 roku, sygn. akt I C 503/09

postanawia:

odrzucić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 206/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu postanowieniem z dnia 03.08.2012 roku uchylił zarządzenie z dnia 23.01.2012 roku o stwierdzeniu prawomocności wyroku zaocznego z dnia 07.12.2011 roku. W punkcie 2 postanowienia Sąd uchylił postanowienie z dnia 21.02.2012 roku o nadaniu klauzuli wykonalności prawomocnemu wyrokowi zaocznemu z dnia 07.12.2011 roku w zakresie co do punktów 3 i 4 oraz zasądzające od pozwanego na rzecz powódki M. K. kwotę 6 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania o nadanie klauzuli wykonalności. Jednocześnie uchylono drugie postanowienie z dnia 21.02.2012 roku o nadaniu klauzuli wykonalności prawomocnemu wyrokowi zaocznemu z dnia 07.12.2011 roku w zakresie co do punktów 1 i 2 oraz zasądzające od pozwanego na rzecz powódki J. B. kwotę 6 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania o nadanie klauzuli wykonalności.

W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd wskazał, że pozwany w piśmie z dnia 28.06.2012 roku podał, że wyrok zaoczny z dnia 07.12.2011 roku nie został mu prawidłowo doręczony, gdyż w tym czasie nie przebywał on pod wskazanym w pozwie adresem, skąd wyprowadził się w 2006 roku, lecz w P., na potwierdzenie czego przedłożył stosowne zaświadczenie.

Sąd Rejonowy uznając, że pozwanemu wyrok zaoczny nie został doręczony prawidłowo i nadal jest nieprawomocny. Dlatego też Sąd uchylił zarządzenie z dnia 23.01.2012 roku o stwierdzeniu prawomocności wyroku zaocznego z dnia 07.12.2011 roku a w konsekwencji także postanowienia z dnia 21.02.2012 roku o nadaniu klauzul wykonalności i na podstawie art. 777 § 1 pkt 1 kpc a contrario orzekł jak w sentencji postanowienia.

Zażalenie na to postanowienie w zakresie punktu 1 tj. co do uchylenia zarządzenia z dnia 23.01.2012 roku o stwierdzeniu prawomocności wyroku zaocznego z dnia 07.12.2011 roku wniosły powódki, domagając się jego zmiany i oddalenia wniosku pozwanego o uchylenie zarządzenia o stwierdzeniu prawomocności.

W uzasadnieniu zażalenia podniesiono, że w toczącym się równoległe postępowaniu w sprawie o rozwód wszelkie doręczenia dla pozwanego dokonywane były na ten sam adres w S., jak w niniejszej sprawie. Ponadto jak wynika z ustaleń komornika sądowego pozwany nie mieszka w P. lecz w M..

Pozwany w odpowiedzi na zażalenie powódek wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż Sąd rejonowy przywrócił mu termin do złożenia sprzeciwu a odpis wyroku zaocznego nie został mu prawidłowo doręczony. Pozwany zakwestionował również zawarte w uzasadnieniu zażalenia twierdzenia co do jego faktycznego miejsca zamieszkania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powódek należało uznać za niedopuszczalne.

Powódki w sposób wyraźny zaskarżyły jedynie orzeczenie zawarte w punkcie 1 postanowienia z dnia 03.08.2012 rok domagając się zmiany zarządzenia o uchyleniu zarządzenia o stwierdzeniu prawomocności wyroku zaocznego.

Zażalenie na tego rodzaju orzeczenie nie jest dopuszczalne, bowiem zgodnie z art. 394 § 1 kpc zażalenie przysługuje jedynie na postanowienia kończące postępowanie w sprawie i te postanowienia oraz zarządzenia przewodniczącego, które zostały wymienione w punktach od 1 do 12 art. 394 § 1 kpc. Postanowienie o uchyleniu zarządzenia o stwierdzeniu prawomocności orzeczenia nie kończy postępowania ani nie zostało wymienione jako zaskarżalne w w/w przepisie.

Jedynie postanowienie o stwierdzeniu prawomocności wydane w trybie art. 364 kpc podlega zaskarżeniu zażaleniem zgodnie z art. 394 § 1 pkt 4 kpc. Jednak postanowienie wydane na mocy art. 364 § 1 kpc nie jest tożsame z zarządzeniem o charakterze technicznym, jakim było zarządzenie z dnia 23.01.2012 roku. Zarządzenie to nie miało formy postanowienia a nadto dla stwierdzenia prawomocności w rozumieniu art. 364 kpc wymagany jest wniosek strony. W niniejszej sprawie powódki nie składały wniosku o stwierdzenie prawomocności wyroku zaocznego a Sąd nie wydał takiego postanowienia. Uchylenie zarządzenia z dnia 23.01.2012 roku nie dotyczyło w żaden sposób postanowienia o stwierdzeniu prawomocności i miało jedynie porządkujący charakter.

Wobec powyższego zażalenie powódek jako niedopuszczalne na mocy art. 373 kpc w zw. z art. 397 § 1 i 2 kpc podlegało odrzuceniu.